

Monitoring zaměstnanců ve světle Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod

Abstrakt

Tato práce má za cíl zmapovat problematiku monitoringu zaměstnanců, a to především z pohledu Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a také judikatury Evropského soudu pro lidská práva, a to za účelem stanovení základních pravidel, která je nutné dodržovat jak ze strany zaměstnavatele provádějícího monitoring svých zaměstnanců, tak i ze strany státu, ať už jako zákonodárce, tak i představitele soudní moci na daném území, případně též z pozice zaměstnavatele. Za tímto účelem jsou nejprve představeny základní mezinárodněprávní mechanismy jak univerzálního, tak i regionálního charakteru, ale také pro evropský kontinent zásadní normy evropského práva, vztahující se k oblasti monitoringu zaměstnanců. Klíčová část této práce je pak věnována Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, zejména pak jejímu článku 8, který zakotvuje právo na respektování soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence, a na to navazující judikatuře Evropského soudu pro lidská práva, v rámci které byla stanovena zásadní pravidla pro aplikaci tohoto ustanovení v případech monitoringu zaměstnanců. Současně je poukázáno na vývoj výkladu jednotlivých pojmů, díky kterému lze shora uvedené ustanovení aplikovat i za současného rychlého vývoje moderních technologií a monitorovacích prostředků. S ohledem na to, že se rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva promítají také do vnitrostátní právní úpravy, je představena právní úprava monitoringu zaměstnanců v českém a slovenském právním řádu s tím, že následně je jejich komparací poukázáno na shodné a odlišné prvky, které vnitrostátní právní úprava v mezích Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod může obsahovat. S ohledem na pandemii COVID-19, která přinesla další pohled na ochranu práv zaměstnanců a zaměstnavatelů, není opomenuta ani otázka monitoringu zaměstnanců v průběhu tohoto období. V závěru práce jsou poté shrnuty získané poznatky o oblasti monitoringu zaměstnanců s tím, že je na jejich základě nastíněn přehled pravidel, která státy při vytváření vnitrostátních norem monitoringu zaměstnanců, stejně jako v rámci rozhodování vnitrostátních soudů, musí dodržovat a současně je zpracován také souhrn základních pravidel, která musí být při monitoringu zaměstnanců dodržována ze strany zaměstnavatele.

Klíčová slova: Monitoring zaměstnanců, Úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod, Evropský soud pro lidská práva